



XXVII Setmana Cultural a la Galera

Un dels actes més importants és la guarnició de carrers per rebre a la Mare de Déu de la Galera el dia 27. També hi haurà una exposició del col·lectiu Foll 'Art al centre Terracota.



1. Prat dels Nanos. 2. Prat de la Canícia. Ja no hi habiten, però guarda l'essència. 3. Antiga mota al Prat del Maro. FOTOS: LAURA JUAN

car l'acordió. He viscut experiències molt boniques aquí». Tantes que afirma que el seu prat és reemplaçable i no hi ha prou diners al món per a pagar-lo. Aquesta amistat el va fer viatjar moltíssimes vegades, a Alemanya. «Com he viatjat tant m'ha servit per agafar idees d'aquí i d'allà». Tot i que diu que el seu estil és únic. «Jo mai he copiat res d'un altre autor. Tot el que he pintat i esculpit està tot disfressat per a que sigui el meu estil». I és cert, pots trobar-hi alguna petita semblança però té molts repunts que fa que la converteixi en única i diferent. Felipe recorda quan una colla de gent pujaven a buscar aigua al seu prat per a fer les paelles a la Troneta, a prop de la platja del Marjal. «No tots tenien aigua», explica. Aquestes experiències les pots veure reflectides a moltes de les seves obres. «Jo sóc feliç amb el que tinc, no em fan falta luxes. Viure al prat t'omple de vida», diu.

El prat de les homilies

Cada 15 d'agost, quan arriba la celebració de la Mare de Déu d'Agost, un prat perdut a prop del Tancat de Codorniu celebra la tra-

dicional homilia en honor a la Verge. Però no és només un prat, també s'ha convertit en un punt d'encontre religiós. El seu propietari, viu a Girona, i hi passa el mes d'agost. Els altres mesos d'estiu el té llogat. «Jo és el segon any que hi vaig, es preciós i digne de veure», explica la Consuelo, una de les veïnes que també té el prat llogat a Sòl de Riu. També coneix a Felipe que es considera una persona molt creient. «Com que a l'estiu estic aquí, aprofito per anar-hi. Està a prop del meu prat i es pot anar a peu», diu. Ara, a punt de finalitzar l'estiu, només queden quatre pelats. La majoria de famílies que han passat els estius al prat ja es troben al poble. A més, aquest any hi ha un motiu especial; les festes Quinquennals. «Jo aquí hi passaria tots els dies de l'any, però la meua filla voldrà que marxem perquè dintre de pocs dies ja s'han de preparar per a les festes». Caminant pel passeig del Marjal, ens trobem encara diversos prats a prop de la costa. Molts d'ells han quedat a l'oblit i d'altres seran el record d'aquells qui cada estiu venen a passar les vacances, en un entorn paradisiac.